

פ"ל (ירושלים) 9754-12-16 - מדינת ישראל נ' אחמד אבו נאב

פ"ל (ירושלים) 9754-12-16 - מדינת ישראל נ' אחמד אבו נאב שלום ירושלים
פ"ל (ירושלים) 9754-12-16
מ"ת (ירושלים) 9755-12-16
מספר פל"א 550122/2016
מדינת ישראל

נגד

אחמד אבו נאב (עציר)

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בירושלים
[31.01.2017]

לפני כבוד השופט נאיל מהנא

ב"כ המאשימה - עו"ד ניצן בלולו

ב"כ הנאשם - עו"ד עיסא אבו אלהווא

הנאשם - באמצעות שב"ס

גזר דין

הנאשם הודה והורשע ב-4 אישומים: הראשון בגין ארוע מיום 30.4.16 שם נהג הנאשם ברכב פרטי כאשר הוא בפסילה ביודעין, כאשר אין לו רשיון נהיגה, ואין על שימוש ברכב פוליסת ביטוח בת תוקף; השני בגין ארוע מיום 30.3.16 שם נהג הנאשם ברכב תחת פסילה ביודעין, כאשר אין לו רשיון נהיגה בתוקף, ואין על שימוש ברכב פוליסת ביטוח בת תוקף; השלישי בגין ארוע מיום 18.1.16 שם נהג הנאשם ברכב כאשר אין לו רשיון נהיגה תקף לסוג הרכב כאשר רשיונו פקע למעלה מ-6 חודשים וכאשר אין על שימוש ברכב פוליסת ביטוח בת תוקף; והרביעי בגין ארוע מיום 19.12.16 שם נתפס הנאשם נוהג ברכב כאשר הוא בפסילה ביודעין, כאשר אין לו רשיון נהיגה כאשר רשיונו פקע למעלה מ-12 חודשים, כאשר אין על שימוש ברכב פוליסת ביטוח בת תוקף וכאשר הוא מפר הוראה חוקית. יוחסו לנאשם העבירות הבאות: נהיגה בזמן פסילה, נהיגה ללא רשיון נהיגה בתוקף, נהיגה כאשר רשיון הנהיגה פקע, נהיגה ברכב ללא פוליסת ביטוח והפרת הוראה חוקית. ב"כ המאשימה ביקש להדגיש כי הנאשם הוציא רשיון נהיגה בשנת 2009 צבר לחובתו 24 ה"ק מתוכן 2 הרשעות דומות כאשר האחרונה משנת 2016. המאשימה ביקשה להטיל על הנאשם מאסר שלא יפחת מ-18 חודשים, מאסר על תנאי 12 חודשים למשך 3 שנים, פסילה למשך 5 שנים, פסילה על תנאי, קנס והתחייבות.

ב"כ הנאשם ביקש לקחת בחשבון כי מדובר בנאשם אשר בהיסח הדעת סבר שאין צורך להפקיד את רשיונו או תחליף רשיון הנהיגה, כי ממילא לא היה לו רשיון נהיגה. לטענתו, כל הארועים ארעו בפרק זמן קצר כאשר הנסיבות הינן זהות ומהוות לטענתו ארוע אחד. הסיניגור הדגיש כי מדובר בנאשם בן 29 אב ל-3 ילדים, זו הסתבכותו הראשונה ברצף עבירות מסוג זה, וכי הוא מעולם לא ריצה עונש מאסר. לטענתו, הנאשם שיתף פעולה עם רשויות החוק, הודה בהזדמנות הראשונה ולכן יש מקום להסתפק בתקופת המעצר שריצה עד היום תוך הטלת ענישה צופה פני עתיד.

אין ספק כי העבירות המיוחסות לנאשם הינן עבירות חמורות ומסוכנות. העובדה שהנאשם פעם אחר פעם מחזיק בהגה ונוהג ברכב כאשר הוא בפסילה וכאשר אין בידו רשיון נהיגה בתוקף, מעידה על כך שמורא החוק ממנו והלאה והעובדה שהנאשם צבר לחובתו 23 הרשעות קודמות ביניהן עבירות דומות מעידה על כך שמדובר באדם המזלזל בחוקי התעבורה ובציבור בכללותו.

אכן הנאשם מעולם לא ריצה מאסר וזו ככל הנראה הסתבכותו הראשונה בעבירה של נהיגה בזמן פסילה. יחד עם זאת, בתי משפט נהגו להטיל עונשי מאסר בעבירות מסוג זה, אף אם מדובר בעבירה ראשונה מסוגה.

עבירה של נהיגה בזמן פסילה הינה עבירה חמורה הטומנת בחובה סיכונים רבים לביטחונם של נוסעים ברכב והולכי רגל, ולא פחות מכך משקפת התייחסות של ביזוי החוק וצווי ביהמ"ש (רע"פ 3878/05 בנגוזי נ' מדינת ישראל). הנוהג בזמן פסילה ממשיך לסכן את שלום הציבור לאחר שבעבר כבר הוכיח כי חוקי התעבורה אינם נר לרגליו, ומוכיח במעשיו כי לא ניתן להרחיקו מהכביש כל עוד הדבר תלוי ברצונו הטוב (רע"פ 6115/06 מדינת ישראל נ' אבו לבן). יש בעבירה זו לא רק דופי פלילי, אלא אף דופי מוסרי כפול: הסיכון לנהג עצמו ולעוברי הדרך, וכן קשיים במימוש פיצויים בעקבות תאונות הדרכים אם יתרחשו בעת הנהיגה (רע"פ 665/11 אבו עמאר נ' מדינת ישראל).

חומרתה של העבירה מצדיקה הטלת עונש מאסר בפועל גם כאשר מדובר בעבירה ראשונה (ע"פ (י-ם) 8392/04 עליאן נ' מדינת ישראל, ע"פ (י-ם) 2748/08 שוויקי נ' מדינת ישראל).

לעבירות שבוצעו על ידי הנאשם נודעת חומרה יתרה פי כמה שכן הוא נתפס פעם אחר פעם כאשר תלויים ועומדים נגדו תיקים דומים בגין אותה עבירה וכאשר לחובתו עבירות דומות.

מתחם הענישה בעבירות שבהן הורשע הנאשם נע בין מאסר קצר למאסר של מספר חודשים.

בבחינת העונש הראוי לנאשם ניתן למקם את הנאשם לתקופת מאסר של 4 חודשים.

בקביעת העונש המתאים לנאשם לקחתי בחשבון מחד שמדובר ברצף עבירות חמורות, עם עבר דומה, ומאידך שהנאשם בחר להודות ולחסוך זמן שיפוטי יקר, וכאשר זאת הפעם הראשונה בה מוטל עליו עונש מאסר.

אין מניעה כי תקופת המאסר תימנה מיום מעצרו.

לענין תקופת הפסילה אני קובע פסילה למשך 12 חודשים שבה יאסר על הנאשם מלהחזיק ו/ או מלקבל רשיון נהיגה. לפיכך, אני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

1. פסילה מלקבל ו/או מלהחזיק רשיון נהיגה לתקופה של 12 חודשים.
- הנאשם פטור מהפקדת רשיון נהיגה.
- המזכירות תחשב מועד הפסילה מיום 8.5.16.
- תשומת לב הנאשם לכך שהעונש המקובל על נהיגה בזמן פסילה הוא מאסר בפועל.
2. פסילה מלקבל או מלהחזיק רשיון נהיגה לתקופה של 6 חודשים, וזאת על תנאי למשך 3 שנים.
3. אני מצווה על מאסרו של הנאשם בפועל למשך 4 חודשים.
- תקופת המאסר תימנה מיום מעצרו.
4. אני מצווה על מאסרו של הנאשם למשך 7 חודשים, וזאת על תנאי למשך שלוש שנים, אם יעבור על הוראות סעיף 67 ו/או 10(א) לפקודת התעבורה תשכ"א-1961, שעניינם נהיגה בפסילת רשיון או נהיגה ללא רשיון נהיגה בתוקף.
- לא מצאתי להטיל קנס כספי על הנאשם, לאור תקופת המאסר שעליו לרצות.
- תוכן הדין וגזר הדין תורגמו לנאשם לשפה הערבית ע"י בא כוחו, ובית המשפט וידא כי הנאשם הבין היטב את האמור.
- זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.
- ניתנה והודעה היום ד' שבט תשע"ז, 31/01/2017 במעמד הנוכחים.